

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา การบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิตอันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี 2555, 2555)

ปัจจุบันแนวโน้มของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นการรักษาคุณภาพ และการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ระดับมาตรฐานสากล สถาบันอุดมศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาในหลายๆ ด้าน เพื่อให้การดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัยบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และสร้างความเข้มแข็งให้สามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นได้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของการศึกษา ตามภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา สถาบันอุดมศึกษาพร้อมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นคณะในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ตระหนักถึงประโยชน์ของระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF-HEd) และตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมถึงการปฏิบัติตามเกณฑ์การประกันคุณภาพของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบมาตรฐาน เช่น QA, TQA และ ISO เป็นต้น โดยมีการพัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมถูกต้องในด้านการจัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยฯ มีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความรู้, หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การจัดการความรู้ และหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ ระดับปริญญาตรี จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาแอนิเมชัน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ และในปีการศึกษา 2556 มีแผนที่จะเปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรีเพิ่มอีก 1 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศระบบธุรกิจ (Business Informatics) ทั้งนี้ในปัจจุบัน เพื่อดำเนินการตามเป้าหมายวิทยาลัยฯ จึงจัดให้มีหลักสูตรที่รองรับการเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ AEC 2015 (ASEAN Economics Community 2015) จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมซอฟต์แวร์ หลักสูตรการจัดการสารสนเทศระบบธุรกิจ และหลักสูตรการจัดการความรู้ เพื่อรับนักศึกษาจากต่างประเทศ โดยให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF-HEd) ซึ่งถือเป็นกรอบมาตรฐานสำคัญ ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก นอกจากนี้การให้ความสำคัญด้านงานบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแล้ว วิทยาลัยฯ ได้ส่งเสริมและมีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 9 องค์ประกอบให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ที่มีการดำเนินการให้สอดคล้องและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) นั้น สำนักวิชาฯ คือหน่วยงานสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริม ผลักดัน ดูแล และควบคุม ในการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทุกหลักสูตร ซึ่งสำนักวิชาฯ จะเข้าไปมีบทบาทมีหน้าที่หลักในการ วางแผน ดูแล ควบคุมคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน FTES, SCCH, TOR, JA, การประเมินผลการปฏิบัติงาน ทุนและการพัฒนาอาจารย์, บริการวิชาการแก่ชุมชน และปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF-HEd)

การจัดการเรียนการสอนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ให้บรรลุพันธกิจ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐาน มีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานของหลักสูตร มีการบริหารจัดการที่มีหลักการและความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกสถาบัน กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาศักยภาพอาจารย์อย่างต่อเนื่องให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และมีเครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน และวิธีการสอนทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต มีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการ และมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ตาม

มาตรฐานและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด และสอดคล้องกับพันธกิจ นโยบายของวิทยาลัยฯ

ในการดำเนินงานจัดการเรียนการสอนของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ระดับปริญญาตรี อาทิ งานวางแผนการศึกษา งานควบคุม จัดการคุณภาพการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล และงานสรุป รายงานสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงาน พบว่าในหลายๆ งานของหลักสูตรดำเนินการล่าช้า ไม่เป็นไปตามแผนงานที่สำนักวิชาฯ ในบางงานที่สามารถส่งได้ตามกำหนด พบข้อแก้ไขบ่อยครั้ง อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบ่อย อาจารย์ที่ลาออก ลาศึกษาต่อ หรือการโยกย้าย เปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ไปบริหารงานอื่นในวิทยาลัยฯ การดำเนินงานบริหารหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง ส่งผลกระทบการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด และไม่สามารถดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปได้ โดยหลักสูตรแจ้งว่าสาเหตุที่ทำให้ผลการดำเนินงานล่าช้าดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างการเรียนรู้ในงานนั้นๆ และขาดตัวอย่างในการดำเนินงาน จึงใช้วิธีการลองผิดลองถูก ประกอบกับวิทยาลัยฯ เป็นคณะใหม่ที่มีผู้ปฏิบัติงานที่ขาดความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และความถนัด (Aptitude) ในงานบริหารหลักสูตร อีกทั้งยังขาดระบบสนับสนุนการทำงานของผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ทางออกที่แต่ละหลักสูตรมักจะใช้คือ ขอแนวปฏิบัติ หรือแบบฟอร์มที่ต้องการจากเจ้าหน้าที่ประจำสำนักวิชาฯ และในบางปัญหาที่ไม่สามารถหาทางออกในหลักสูตรเองได้ หลักสูตรจึงขอความช่วยเหลือจากรองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสำนักวิชาฯ และกรณีที่เป็นปัญหาวิกฤติ จะขอคำปรึกษาจากที่ปรึกษาคณบดี ซึ่งก็ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ผ่านพ้นไปได้

ประเด็นสาเหตุที่ทำให้ผลการดำเนินงานล่าช้าและแนวปฏิบัติในการแก้ไขดังที่กล่าวมานั้น เป็นเพียงบางส่วนในการดำเนินงานของหลักสูตรเท่านั้น เมื่อผู้วิจัยได้ซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ กับบุคลากรจากตัวแทนแต่ละหลักสูตรแล้ว พบว่าสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหานั้นอาจเนื่องมาจาก

สาเหตุประการแรก คือ บุคลากรที่รับผิดชอบดูแลหลักสูตรเป็นบุคลากรใหม่ ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด แนวปฏิบัติ ในการดำเนินการ

สาเหตุประการที่สอง คือ บุคลากรขาดการอบรม การถ่ายทอดความรู้ ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และขาดการกระตุ้นเตือนจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

สาเหตุประการสุดท้าย คือ ขาดระบบสารสนเทศความรู้ และระบบการจัดเก็บความรู้ที่เหมาะสม

ผู้วิจัยได้นำประเด็นทั้ง 3 มาเป็นสมมติฐานในการดำเนินการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นเหตุเป็นผล

ซึ่งที่ผ่านมาของผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างหลักสูตร พบปัญหาในการดำเนินงานหลายประการ ที่ทำงานผลการปฏิบัติงานล่าช้า และต้องแก้ไขบ่อยครั้ง ผู้วิจัยเล็งเห็นอุปสรรคที่เกิดขึ้น ที่ส่งผลทำให้งานบริหารหลักสูตรขาดประสิทธิภาพ และเห็นว่าควรริหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้งานจัดการเรียนการสอน มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้วิทยาลัยฯ ก้าวไปสู่ความเป็นองค์กรชั้นนำ พร้อมรับกระแสของการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ความเป็นเลิศทางวิชาการตามมาตรฐานสากล

จากเหตุผลข้างต้น จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยจะพัฒนาระบบการจัดการความรู้ เพื่อใช้ในการติดต่อประสานงานกันระหว่างหลักสูตร เพื่อลดระยะเวลาในการสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน เน้นการสร้างวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด ซึ่งนำความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ที่ผ่านมากลับกรองเป็นบทเรียน โดยจัดเก็บแนวทางการปฏิบัติงาน วิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการแบ่งปันความรู้ให้ผู้ปฏิบัติงานได้ศึกษาได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานไม่ต้องลองผิดลองถูก และเพื่อหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดแบบเดิมๆ ขององค์กร และเพื่อป้องกันความรู้ฝังลึก (Tacit) ที่หายไปกับผู้ลาออก ลาศึกษาต่อ หรือโยกย้ายตำแหน่งบริหารในวิทยาลัยฯ

การวิจัยจะมุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการความรู้ด้วยวิธีการ วิศวกรรมความรู้ (Knowledge Engineering) ซึ่งเริ่มด้วยการตรวจสอบความรู้ (Knowledge Audit) เพื่อระบุถึงองค์ความรู้ในการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ระดับปริญญาตรี ว่ามีภารกิจอะไรบ้าง สำหรับการนำมาเป็นหัวข้อในการบริหารจัดการความรู้ ถัดมาจะเป็นการจับความรู้ (Knowledge Capture) ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ถัดมาเป็นการวิเคราะห์ความรู้ (Knowledge Analysis) โดยการวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Annotation) ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างบทวิเคราะห์ความรู้ (Transcript) แล้วนำไปสังเคราะห์ความรู้ (Knowledge Synthesis) โดยคำนึงถึงการใช้งาน ต้องช่วยแก้ปัญหาการทำงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และการนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Utilization)

การพัฒนาต้นแบบระบบการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรฯ โดยทฤษฎีองค์กรฐานสารสนเทศ (Information Based Organization) ด้วยเครื่องมือระบบจัดการเนื้อหาเว็บแบบโอเพนซอร์ส ที่เขียนด้วยภาษาพีเอชพีและใช้ฐานข้อมูล MySQL มีชื่อว่า Joomla Components 1.7 ในการสร้างระบบ ผู้วิจัยหวังว่าระบบการจัดการความรู้นี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในงานจัดการเรียนการสอนของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ช่วยแก้ปัญหา สนับสนุนการเรียนรู้วิถีทำงาน ช่วยในการตัดสินใจ พร้อมเผยแพร่แก่กลุ่มผู้ใช้ ได้เลือกใช้ความรู้ให้ตรงตามภารกิจ ผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานตระหนักเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการจัดการความรู้ มาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม วัฒนธรรมในองค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถพัฒนา แข่งขันและอยู่ได้อย่างยั่งยืนในสังคม

ฐานความรู้ (Knowledge-based society) และเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based economy) สืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 วิเคราะห์ปัญหาและระบอบองค์ความรู้ที่จำเป็นในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี

1.2.2 พัฒนาค้นแบบระบบการจัดการความรู้ในงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.3.1 เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรีมีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3.2 เพื่อเพิ่มช่องทางในการสื่อสาร แบ่งปัน ถ่ายโอน และแลกเปลี่ยนความรู้ และเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ และเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ในองค์กร

1.3.3 ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าใจเข้าถึงองค์ความรู้ สามารถนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาเลือกใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์และภารกิจของตน

1.3.4 เพื่อสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้ เป็นการศึกษาถึงสาเหตุ ที่เป็นปัญหาหลักในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี จำนวน 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ), หลักสูตรแอนิเมชัน และหลักสูตรการจัดการสมัยใหม่ และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรขาดความรู้ส่งผลงานล่าช้า และพบข้อผิดพลาดบ่อยครั้ง โดยมีสมมุติฐานในการดำเนินการวิจัย 3 ประการข้างต้น โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

รวบรวมข้อมูลที่เป็นความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ต้องมีความรู้ เช่นเอกสาร คู่มือทางด้านการจัดการศึกษา และเอกสารจากการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ข้อมูลการจัดการศึกษาในงานของสำนักวิชาฯ เพื่อระบุหน้าที่ของสำนักวิชาฯ หน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หน้าที่ของอาจารย์ และอาจารย์ที่ปรึกษา เก็บ

รวบรวมข้อมูลที่เป็นความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) จากประธานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทั้ง 3 หลักสูตร เพื่อให้ได้ปัญหาในการดำเนินงานของหลักสูตรที่ผ่านมา แนวทางการแก้ไขปัญหาและงานวิกฤติที่พบ และกรณีศึกษาของแต่ละหลักสูตร ดำเนินการสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ หัวหน้าสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ เพื่อจับความรู้ในการบริหารงานภายใต้โครงสร้างสำนักวิชา ฯ การบริหารงานของหลักสูตร ปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทั้ง 3 หลักสูตรซึ่งข้อมูลปัญหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ จะมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (Software Engineering) เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการผลิตซอฟต์แวร์องค์กร (Enterprise Software) ซอฟต์แวร์สมองตัวฝังลึก (Embedded Software) และซอฟต์แวร์โทรศัพท์มือถือ (Mobile Software) หลักสูตรแอนิเมชัน (Animation) เพื่อสนับสนุนการผลิตซอฟต์แวร์ด้วยคอมพิวเตอร์กราฟิก แอนิเมชัน และเกมส์ ซึ่งใช้เป็นสื่อดิจิทัลทางธุรกิจบันเทิงและการศึกษา หลักสูตรการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Modern Management and Information Technology Program) เพื่อสนับสนุนการใช้ซอฟต์แวร์ในภาคการผลิต โดยเฉพาะนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดลำพูน (ณพิศิษฐ์ จักรพิทักษ์, 2552 หน้า 36) จากนั้นนำปัญหามาแยกหมวดหมู่ แล้ววิเคราะห์ปัจจัยที่แท้จริงที่เป็นสาเหตุในการดำเนินงานของหลักสูตรล่าช้าและพบข้อผิดพลาดบ่อยครั้ง ตามกรอบแนวคิด Why-Why Analysis นำเสนอในรูปแบบของผังก้างปลา แล้วหามาตรการเพื่อแก้ไขปัญหา

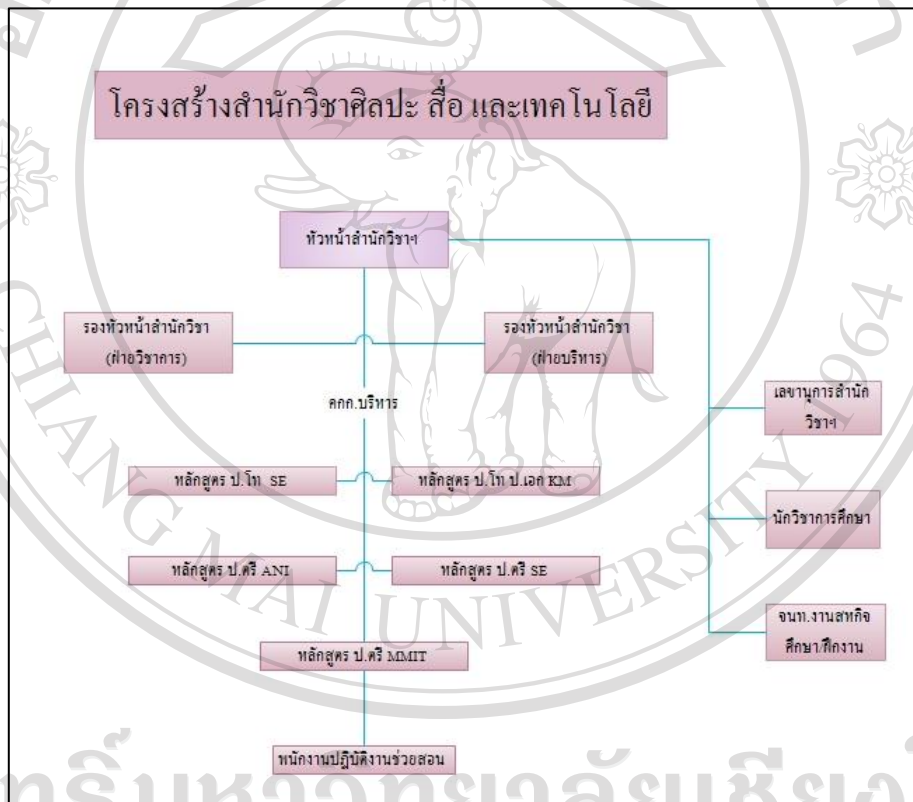
ผู้วิจัยนำวิธีการวิศวกรรมความรู้ (Knowledge Engineering) โดยเครื่องมือ Common KADS: Knowledge Analysis and Data Structuring ซึ่งประกอบด้วย การจับความรู้ (Knowledge Capture) การวิเคราะห์ความรู้ (Knowledge Analysis) การสังเคราะห์ความรู้ (Knowledge Synthesis) และการนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Utilization) มาบริหารจัดการความรู้ชัดเจน (Explicit Knowledge) และความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ที่เป็นองค์ความรู้ที่จำเป็นในงานบริหารหลักสูตร

ผู้วิจัยพัฒนาต้นแบบระบบการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยใช้ทฤษฎีองค์กรฐานสารสนเทศ (Information Based organization) ด้วยเครื่องมือระบบจัดการเนื้อหาเว็บแบบโอเพนซอร์ส ที่เรียกว่า Joomla Components 1.7 ในการสร้างระบบ เพื่อช่วยแก้ปัญหาสนับสนุนการเรียนรู้วิธีทำงาน และช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

1.4.2 ขอบเขตประชากร

บุคลากรภายใต้โครงสร้างสำนักวิชาฯ ที่มีส่วนในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ได้แก่

- หัวหน้าสำนักวิชา
 - คณะพยาบาลศาสตร์
 - คณะเศรษฐศาสตร์
 - วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี
- ประธาน/เลขาธิการ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี
 - หลักสูตรวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ)
 - หลักสูตรแอนิเมชัน
 - หลักสูตรการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ

รูปที่ 1.1 โครงสร้างสำนักวิชาศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี

1.4.3 ขอบเขตระยะเวลา

ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2555